

Zijn pedofielen oud, vies

Jonge mannen aan het woord over hun gevoelens voor kinderen

HILDE KOELMANS

De haat, angst en afkeer jegens pedofielen is groot. Het zouden oude, vieze mannen zijn die niet van kinderen af kunnen blijven. Maar hoe zien zij zichzelf? Vijf jonge mannen vertellen, anoniem, over hun gevoelens en ervaringen.

De haat tegen pedofielen is groot. Het idee dat iemand met zijn handen aan jouw jonge kind zit, is onverdraaglijk. 'Pedojaagster' Yvonne van Hertum van de stichting Stop Child Abuse / Stop Kinderseks (SCA-SKS) nagelt veroordeelde pedofielen aan de schandpaal. Op www.stopkindersex.com kun je checken of er in jouw buurt een veroordeelde pedofiel woont. Met iets meer moeite kun je ook zijn naam en foto achterhalen. De verkettering blijft niet uit. Het *Algemeen Dagblad* meldde 8 februari jl. dat er in Limburg ruiten zijn ingegooid op een adres dat op de website staat. En in Gelderland werd een veroordeelde herhaaldelijk telefonisch met de dood bedreigd.

De afkeer van pedofielen wordt veroorzaakt door het beeld van een pedofiel als een oude, vieze man. Een soort monster dat altijd uit is op seks met kleine kinderen. Hij grijpt elke gelegenheid aan om hen te manipuleren en te verkrachten. Als hij eenmaal een kind heeft verkracht, kan hij niet meer stoppen.

De media spelen in die beeldvorming een grote rol. De berichtgeving gaat vooral over excessen. Pedofilie wordt in verband gebracht met verkrachting en lustmoord, met Marc Dutroux en Jozef Fritzl. Dutroux en Fritzl zijn echter niet zozeer pedofielen, maar in de eerste plaats psychopaten die het op kinderen hebben gemunt.

Over wat pedofielen zijn, is intussen weinig bekend. Het wetenschappelijk onderzoek over dit onderwerp bevindt zich nog steeds in de beginfase. Onderzoekster Desiré Palmen: 'Kennis over seksualiteit, kinderseksualiteit, seksueel misbruik van kinderen en de gevolgen daarvan, recidivecijfers van veroordeelde pedofielen en het vóórkomen van kinderdoding ontbreekt in de meeste gevallen. Wel heeft men er allerlei opvattingen over die over het algemeen niet met de werkelijkheid overeenkomen of in ieder geval een redelijke nuancering verdienen' (Palmen 2001).

Onderzoek over het aantal en de aard van de relaties tussen kinderen en volwassenen is vaak onbetrouwbaar. Onderzoekers durven het onderwerp 'pedofilie' nauwelijks aan te snijden en pedofielen durven op hun beurt niet voor hun geaardheid uit

te komen. En op sociale of psychiatrische opleidingen wordt er weinig aandacht besteed aan pedofilie. Psychiater Frank van Ree schrijft: 'In 1995 bleek in een, voor de Nederlandse psychiatrische opleidingen veelgebruikt, Amerikaans standaardwerk over psychiatrie dat meer dan 3000 pagina's telde, aan het onderwerp slechts driekwart pagina te zijn gewijd' (Van Ree 2001, p. 54).

'Mocht de hypothetische pil bestaan die van mij een normale homo of hetero kon maken, dan zou ik die meteen nemen'

Kennismaking

Van Ree definieert pedofilie als de voorliefde voor kinderen die nog geen rijpingsverschijnselen vertonen. In verreweg de meeste (maar niet alle) gevallen gaat het om mannelijke pedofielen. En in de meeste gevallen gaat het om een voorliefde voor jonge jongens. Hierbij is er lang niet altijd sprake van seksuele contacten met kinderen.

Afgelopen maart deed ik een oproepje op een forum van de site www.pedofilie.nl. Ik schreef dat ik bezig was met een artikel over pedofilie en dat ik pedofielen zocht die hierover wilden spreken. Op mijn oproep reageerden maar liefst vijf mannen: Twisty, Maarten, Mark, Steve en Bruno. Of misschien heetten ze wel heel anders; de mannen wilden mij graag anoniem te woord staan. Een deel van hen had er zelfs een apart e-mailadres voor aangeemaakt. Twisty wilde mij wel ontmoeten, maar dan uitdrukkelijk zonder foto-, film- of andere opnameapparatuur. Hij vertelde me alvast dat hij de vorige keer dat hij werd geïnterviewd zó zenuwachtig was geweest dat de onderzoekster vermoedelijk niets aan zijn verhaal had gehad. En ik moet toegeven: ook ik was enigszins gespannen om een pedofiel te ontmoeten. Aangekomen bij het 'grote blauwe bord' op station Utrecht Centraal zag ik een jongen die er vlot en aardig uitzag. Hij wilde graag praten in een café dat niet al te druk was, maar ook niet al te rustig. Al snel werd het een ontspannen gesprek waarin Twisty zijn persoonlijke verhaal over pedofilie deed. De gesprekken met Maarten en Steve zijn via chatsessies verlopen, die van Mark en Bruno per e-mail. De mannen die ik heb gesproken, blijken allemaal nog jong te zijn. Twisty is met 18 jaar de jongste. Hij zit in 5 vwo en wil na de middelbare school graag een technische opleiding volgen.

en seksverslaafd?

Foto: Bert Spiertz / HH

Maarten is 19 jaar en is onderhoudstechnicus op een petrochemiebedrijf. Mark is 21 jaar en doet de pabo. Hij wil later voor de klas staan op de basisschool. Steve is 30 jaar en is op dit moment werkloos. Bruno is met 38 jaar de oudste van het stel en heeft een functie als elektrotechnisch ingenieur.

Om zijn verlangens te temperen, slikt Steve rustgevendende middelen van de natuurwinkel

Wat vinden zij zelf van hun geaardheid?

De mannen zijn allen *boylovers*, een term die gebruikt wordt om aan te geven dat zij van jongere jongens houden. Zij zijn daarmee door een 'dubbel acceptatieproces' gegaan. Twisty: 'Ik had eerst al geaccepteerd dat ik homo was. Daarna merkte ik dat ik op jonge

jongens bleef vallen. Toen moest ik door eenzelfde soort proces heen.' Bruno: 'Ik merkte dat ik op jonge jongens viel. Eerst dacht ik nog dat ik misschien gemengd homo/pedo was. Ik heb tussen mijn 18° en 22° nog een relatie met een leeftijdsgenoot gehad, maar na een tijd kon ik mezelf niet meer wijsmaken dat ik hem lichamelijk aantrekkelijk vond. Dus heb ik de relatie verbroken.'

Zo'n acceptatieproces is langdurig en moeilijk. Twisty: 'Ik heb het nu geaccepteerd, maar ik heb maanden nagedacht over hoe mijn leven er nu uit zou moeten gaan zien.' Steve heeft het er nog altijd erg moeilijk mee. 'Ik praat erover met mijn psycholoog. Die zegt altijd hetzelfde: "Oké, je hebt die gevoelens, maar dat kan niet." En zo blijven we maar rond de pot draaien.' Hij zou graag regelmatig met andere *boylovers* samenkomen, maar zij wonen helaas niet in zijn buurt. Bruno: 'Jammer, maar het is niet anders. Mocht de hypothetische pil bestaan die van mij een normale homo of hetero

kon maken, dan zou ik die meteen nemen.' Mark heeft een ambivalente houding tegenover pedofilie: 'Aan de ene kant is het iets prachtigs. Pedofielen kunnen kinderen opvangen die thuis geen liefde krijgen. Dankzij pedofilie zijn er bijzondere vriendschappen tussen volwassenen en kinderen. Aan de andere kant is pedofilie iets naars. Er zijn veel pedo's die hun klauwen niet kunnen thuishouden.'

Hoe gaan deze mannen met kinderen om?

Het idee bestaat dat pedofielen altijd op zoek zijn naar jonge 'slachtoffers' om met hen zo veel mogelijk in het geheim contact te hebben. Het liefst vanuit een machtspositie, bijvoorbeeld als leider bij de scouting- of zeilvereniging. Dit blijkt bij deze jongens zeker niet het geval te zijn. Twisty ziet zijn jonge vrienden bijvoorbeeld alleen op school. Het zijn jongens die in de brugklas zitten. De contacten met hen zijn absoluut niet geheim. Maarten ziet de jongens thuis of neemt ze mee om leuke dingen te doen. 'Ik zie hen als mijn broertjes. En zij zien mij als hun grote broer die ze niet hebben. Ik doe met hen leuke dingen als fietsen, zwemmen, muurklimmen, karten, ofwel gewoon hier thuis ons amuseren op de Wii... zo'n beetje van alles.' Het karakter van de ontmoetingen lijkt dus open, vriendschappelijk en niet gebaseerd op de uitoefening van een ongelijke machtsverhouding.

CIJFERS EN STRAFFEN

Hoeveel pedofielen er precies in Nederland zijn, is onbekend. De schattingen variëren van 0,1 procent tot maar liefst 10 procent van de bevolking. Hoeveel pedofielen er de fout in gaan, is nog moeilijker vast te stellen. Wel is bekend dat er in de jaren 1997-2003 vierduizend verdachten voor een seksueel delict door de politie werden gehoord (WODC 2005). Daarvan gaat 40 procent over seksueel misbruik van minderjarigen ('ontucht'). Daar zitten ook incidentele ontuchtplegers en incestplegers bij.

Precieze gegevens over straffen voor pedofielen ontbreken evenzeer. In het algemeen volgen bij zedenmisdriven verschillende maatregelen: een (on)voorwaardelijke gevangenisstraf, een taakstraf of tbs (terbeschikkingstelling) of een plaatsing in een justitiële jeugdinrichting. Bij aanrandingen volgen in de meeste gevallen voorwaardelijke gevangenisstraffen of taakstraffen. Onvoorwaardelijke straffen duren gemiddeld zes maanden.

'Als ik het zou vertellen, zou dat een sociale zelfmoord inhouden'

Wat vinden zij van seks met kinderen?

Onderhoudstechnicus Maarten: 'Ik ben zelf misbruikt geweest op 7-jarige leeftijd door mijn eigen neef (die was toen 15 jaar). Ik zou hun niet hetzelfde willen aandoen. Ik heb er ook geen behoefte aan. Ik krijg steeds het beeld van vroeger terug.' Ook Mark heeft hier een duidelijk standpunt over: 'Seks met kinderen: never niet. Klaar. Basta. Bah. Kan en mag niet!' Vwo'er Twisty weet niet zeker of het in alle gevallen fout is. Wel geeft hij aan dat seks met kinderen in deze maatschappij absoluut niet kan: 'Een kind zou er nooit vrij over kunnen praten, er rusten te veel taboes op.' Hij is dan ook zeker niet uit op seks met kinderen. Bruno deelt deze mening: 'Het risico van problemen achteraf (voor het kind) is groot genoeg om het onaanvaardbaar te maken. Daarnaast geloof ik ook niet dat er kinderen zijn die een seksueel verlangen hebben dat vergelijkbaar of compatibel is met dat van een volwassene.' Steve vindt seks met kinderen die nog niet in de puberteit zitten niet gezond voor hun ontwikkeling. Hij vindt ook dat het niet kan. Wel geeft Steve aan regelmatig fantasieën te hebben. Om zijn verlangens te temperen, slikt hij rustgevende middelen van de natuurwinkel. Ook praat hij regelmatig met zijn psycholoog. Deze maatregelen helpen hem.

Wat vertellen zij hun omgeving?

De meeste pedofielen praten niet vrijuit over hun geaardheid. Zelfs niet met hun naasten. Mark heeft het op een gegeven moment aan zijn broer verteld. Die is ook pedofiel. Als hij er behoefte aan heeft, kan hij met hem praten. Twisty heeft kortgeleden zijn moeder ingelicht. Steve vond het erg moeilijk zijn grote geheim te bewaren en floepte het er tegen mensen die hij leerde kennen soms uit. De afkerige reacties hebben ervoor gezorgd dat hij dit onderwerp slechts nog aansnijdt met zijn psycholoog. Bruno vormt een uitzondering op dit geheel. Hij is veel opener over zijn geaardheid. 'Geen geheim hebben, neemt al een hoop spanning weg.' De mensen in zijn naaste omgeving weten het, in sommige gevallen zelfs de ouders van zijn jonge vrienden. 'Ik denk dat ik het geluk heb redelijk verstandige mensen in mijn omgeving te hebben.' De mannen zijn vooral bang voor de gevolgen als mensen achter hun geaardheid komen. Twisty: 'Als ik het zou vertellen, zou dat een sociale zelfmoord inhouden. Dan zou mijn sociale leven niets meer inhouden. Ik zou dan nooit een opleiding kunnen volgen of werk kunnen krijgen. Mensen zullen mij dan zien als een kinder-vertkrachter.' En Mark: 'Ik doe de pabo, als het zou uitkomen, ben ik dat absoluut kwijt.' Ook Steve houdt zijn geaardheid liever voor

zichzelf: 'Het gevoel dat veel mensen zich tegen je kunnen keren, is niet leuk. Bijvoorbeeld vrienden, kennissen en familie. Daarom vertel ik het hun niet.'

De mannen hebben last van de vooroordelen en de negatieve berichtgeving over pedofilie. Ingenieur Bruno: 'Mensen denken in het algemeen te verbaal, en zodra ze een woord – bijvoorbeeld "pedofilie" – horen, denken ze er iets vanaf te weten. Ze gaan daarbij uit van onjuiste aannames. In mijn vakgebied leidt dat tot foute ontwerp- en analysetechnieken die niet uit te bannen zijn, en op sociaal vlak leidt het tot hokjesdenken. Weinig aan te doen, behalve andere hokjes verzinnen.' Maarten stoort zich aan de berichtgeving in de media: 'Ze tonen altijd de negatievelingen die de kinderen misbruiken, maar niet de pedofielen die jaren voor een kind hebben gezorgd omdat de ouders het moeilijk hadden met de opvoeding van hun kind. Het is spijtig dat weinig mensen respect hebben voor mensen als wij.'

Seksueel misbruik en schade

Soms vindt in er pedofiele relaties wel degelijk seksueel misbruik plaats, met ernstige schade voor het kind. Een voorbeeld hiervan staat op de site stopkindersex.com. Een moeder vertelt: 'De impact die het misbruik op ons gezin heeft, is niet te overzien. Zoiets sloopt je en je bent er continu mee bezig. Ik ben veranderd. Ik zag altijd het goede in mensen. Dat is geschaad, ik vertrouw mensen – en vooral mannen – minder snel. Vooral in het begin liet ik geen man alleen bij mijn kinderen. Zelfs mijn eigen broer mocht niet oppassen. Voor geen goud laat ik een man 's nachts op mijn dochttertje passen. Angst is er altijd.' Haar zoontje was 4 jaar toen hij eenmalig werd misbruikt door een buurman. 'Het is een zielig hoopje ellende. Hij heeft een eetprobleem; hij is 10 jaar en weegt meer dan 60 kilo.' De jongen lijdt zeer waarschijnlijk niet alleen onder het misbruik zelf, maar ook onder de schade die het hele gezin heeft geleden.

Maar zulke ervaringen geven nog geen antwoord op de vraag wat pedofielen voor mensen zijn. Twisty, Mark, Maarten, Bruno en Steve zijn niet vies, niet oud en ook niet seksverslaafd. Zij hebben gewoonweg pech dat ze op kinderen vallen.

Hilde Koelmans is student Social Pedagogische Hulpverlening aan de Hogeschool Utrecht.

'Het is spijtig dat weinig mensen respect hebben voor mensen als wij'

Bronnen

- Brouwers, M. en P.R. Smit, Seksuele delinquentie. De prevalentie door de jaren heen. *Justitiële verkenningen*, 31 (1), p. 37-47, 2005
- Dekker, N., Website leidt tot belagen pedofielen. Een verslag van de negatieve effecten van de website www.stopkinderseks.nl. *Algemeen Dagblad*, 8 februari 2009
- *Motivering, activering en een stok achter de deur. De aanpak Terugdringen Recidive*. Folder. 2008.
- Palmen, D., *Pedofilie, het niet te accepteren 'anders' zijn? Een ethische beschouwing op grond van wetenschappelijke gegevens*. Paper. Nijmegen: juni 2001
- Ree, F. van, *Pedofilie; een controversiële kwestie: analyse van een maatschappelijk vraagstuk*. Lisse: Swets & Zeitlinger, 2001
- Veen, V.C. en C. de Ruiter, De effectiviteit van behandelingen bij seksuele delinquenten; een overzicht van de internationale literatuur. *Justitiële verkenningen*, 31 (1), p. 75-94, 2005
- www.stopkindersex.com

RECIDIVE

Vaak wordt er geroepen dat veroordeelde pedofielen niet te behandelen zijn. Er wordt zelfs gesuggereerd dat 90 tot 100 procent van de daders in herhaling zou vallen. Voor deze uitspraken zijn geen wetenschappelijke bewijzen te vinden. Wel zijn er cijfers die deze veronderstelling tegenspreken. In het onderzoek van Veen en De Ruiter (2005) zijn de behandelprogramma's voor daders met elkaar vergeleken aan de hand van recidivecijfers: 'Het recidivecijfer van daders die een terugvalpreventieprogramma hadden gevolgd, bedraagt 7,2 procent in tegenstelling tot 17,6 procent recidive van daders die geen behandeling hadden gevolgd. Het recidivecijfer van daders die aan groepsbehandeling, gedragstherapie of een andere behandeling hadden deelgenomen, bedraagt 13,9 procent' (Veen en De Ruiter 2005, p. 85). Behandelprogramma's hebben dus in de meeste gevallen zin.